

Příručky

pro technickou praxi

KAPESNÍ TABULKY - Všeobecně (2006)

Formát 120 x 170 mm, rozsah 484 stran. Tabulky jsou výběrem ze 103 tuzemských nejčastěji používaných norem. Jsou rozděleny do několika kapitol, které se zabývají základními oblastmi strojírenské praxe jako např. zobrazováním na výkresech, lícováním, strukturou (drsnot) povrchu, závity (rozměry, lícování, označování), konstrukčními prvky (rýhování, vroubkování, středící důlky, zápichy, zahlobení pro šrouby, výběhy závitů, dírami pro šrouby, otvory klíčů atd.), obráběním (ostření nástrojů, přídavky na obrábění atd.), svařováním (požadavky na jakost, tvary a rozměry svarových ploch, tolerance, elektrody, dráty, pájky atd.), barevnými úpravami a značením (tlakových nádob, potrubí), manipulací s materiálem. Kniha obsahuje také základní vzorce pro výpočet rovinných i prostorových útvarů, mocniny, odmocniny, obvody a obsahy kruhů, hodnoty funkcí úhlů, zákonné měřicí jednotky, převod stupňů na radiány, převod mm na palce a naopak, převod zlomků palce na mm, kuželovitosti, atd. Zaměřením a obsahem je příručka určena především pro dílenskou praxi, kde samotné technické normy svým provedením nevyhovují. Uplatnění však určitě nalezne i u konstruktérů, technologů a studentů.

KAPESNÍ TABULKY - Spojovací součásti - 1. část (2005)

Formát 120 x 170 mm, rozsah 450 stran. Tabulky jsou výběrem ze 188 norem. Obsahují informace o všech šroubech, maticích a podložkách podle národních norem platných k 28.02.2005. Kromě rozměrů součástí příručka uvádí i jejich mechanické vlastnosti, povrchovou úpravu, elektrolyticky i neelektrolyticky nanášené povlaky, utahovací momenty šroubových spojů, konce šroubů, drážky šroubů, výběhy závitů, zatížení šroubů, tolerance atd. V samostatné kapitole je uvedeno i porovnání norem ČSN - DIN a DIN - ČSN. Pro snazší vyhledávání příručka obsahuje i přehledný obrazový rejstřík. Zaměřením a obsahem je příručka předurčena pro dílenskou praxi, kde samotné technické normy svým provedením nevyhovují. Uplatnění však nalezne i u konstruktérů, studentů a v logistice.

KAPESNÍ TABULKY - Spojovací součásti - 2. část (2004)

Formát 120 x 170 mm, rozsah 296 stran. Příručka je volným pokračováním 1. části a rovněž obsahuje výběr ze všech národních norem na vruty, čepy, kolíky, hřebky, nýty, klíny, pera, hřebíky a pojistné prvky, platných k 31.10.2003. U jednotlivých součástí je, stejně jako v 1. části, uvedeno vyobrazení, rozměry a provedení. Dále příručka uvádí technické požadavky na jednotlivé součásti (např. mechanické vlastnosti, tolerance, povrchovou úpravu apod.), svěrné délky čepů, přiřazení klínů a per k hřídelům, atd. Nechybí porovnání norem ČSN - DIN a DIN - ČSN a obrazový rejstřík. Podobně jako 1. část je i tato příručka předurčena pro dílenskou praxi, kde samotné technické normy jsou pro své provedení nevhodné. Uplatnění však může nalézt i u konstruktérů, studentů a v logistice.

KAPESNÍ TABULKY - Značky neželezných kovových materiálů (2005)

Formát 120 x 170 mm, rozsah 600 stran. Příručka obsahuje informace o slitinách Al, Cu, Mg, Pb, Sn, Zn, Ni, Co atd. Uvádí základní rozdělení, vlastnosti materiálů a zásady pro označování dle ČSN, EN, EN ISO a DIN, názvosloví hutních výrobků, třídění odpadu, mechanické a fyzikální vlastnosti, doporučené teploty pro tepelné zpracování vybraných materiálů, porovnání značek CZE - EN, DIN a EN a DIN - CZE. Nemalý přínos příručky pro uživatele je v tom, že jsou zde uvedeny a vzestupně seříděny všechny značky převzaté do ČSN z EN s uvedením norem, v nichž se značky vyskytují. Pro úplnost tabulky obsahují i pojmy tepelného zpracování a barevné označování neželezných kovů.

TABULKY HMOTNOSTÍ (2000)

Kapesní příručka je druhým doplněným a aktualizovaným vydáním stejné příručky z roku 1997. Obsahuje hmotnosti nejčastěji používaných profilů. Rozměrové řady jednotlivých profilů jsou voleny tak, aby byly obsaženy alespoň celé rozměrové řady příslušných ČSN. U nejrozšířenějších profilů příručka obsahuje mnohem hustší rozměrovou řadu. Tím se rozšiřují možnosti použití. Hodnoty v tabulkách platí pro hustotu oceli. Pro jiné materiály lze uvedené hmotnosti násobit koeficienty, které jsou v příručce rovněž obsaženy.

NEŽELEZNÉ KOVY 2005

Kniha je zaměřena na to, aby její uživatel našel informace o materiálových značkách neželezných kovů. Obsahuje značky hliníku, mědi, niklu, hořčíku, olova a dalších kovů Austrálie, Belgie, České republiky, Dánska, Finska, Francie, Indie, Itálie, Japonska, Jugoslávie, Kanady, Maďarska, Německa, Norska, Polska, Rakouska, Ruska, Španělska, Švédska, Švýcarska, USA a Velké Británie. V knize lze nalézt chemické složení, čísla norem a především informace o podobnosti tuzemských a zahraničních značek. Příručka obsahuje více než 15 000 značek neželezných kovových materiálů.

Koncepce příručky je podobná jako u příručky ŽELEZNÉ KOVY 2003 a je rovněž v dvojjazyčném provedení (v jazyce českém a anglickém) formátu A4 v rozsahu 442 potištěných stran.

ŽELEZNÉ KOVY 2003

Příručka v dvojjazyčném provedení (v jazyce českém a anglickém), formátu A4 v rozsahu 640 stran, obsahuje informace o značkách, normách, druzích, chemickém složení a zemi původu tvářených a litých ocelí, litin s lupínkovým a kuličkovým grafitem, zvláštních slitin železa na odlitky a temperovaných litin.

V příručce je uvedeno přes 34 000 materiálů Austrálie, Belgie, Brazílie, Bulharska, Číny, České (Slovenské) republiky, EHS, Finska, Francie, Itálie, Japonska, Srbska, Kanady, Maďarska, Německa, Norska, Polska, Rakouska, Rumunska, Ruska, Španělska, Švédska, Švýcarska, USA a Velké Británie. Příručka slouží na poskytnutí základních informací o železných materiálech a jejich vzájemných náhradách.

Z tuzemských materiálů příručka obsahuje normalizované v ČSN a další značky z podnikových norem výrobců.

Příručka svým zaměřením je obdobou příručky ŽELEZNÉ KOVY 2000 a předchozích ZNAČKY OCELÍ a OCELI 1996. V porovnání s těmito příručkami je rozšířená o další značky EN, ČSN EN, litiny a další značky vyráběné v Německu, Rakousku a dalších zemích.

První příručky zabývající se problematikou porovnávání značek hutních materiálů jsme vydali již v r. 1991. V přiřazení obdobných (ekvivalentních) značek je tak využito bohatých zkušeností autorů. Uváděné náhrady (záměny) materiálů jsou proto přesnější.